

zunanja šola Uršulink je bila do leta 1710. igrišče. Kupil ga je od dežele ustanovitelj uršulinskega samostana, Jakob pl. Schellenburg, razven tega tudi še vrte kneza Turjaškega, kneza Eggenberga in Fabijančičevo hišo ter je dal na tem prostoru sezidati cerkev in samostan uršulinski.

To staro igrišče, leta 1710. prodano Schellenburgu, sezidali so deželni stanovi leta 1650., in sicer je prepustil tedanji deželni glavar knez Engelbert Turjaški jeden kos svojega velikega vrta, katerega Valvasor takó hvali, deželnim stanovom v ta namen brezplačno. Igrišče, kjer se je shajala kranjska, pa tudi tuja plemenitaška gospoda, potujoča skozi Ljubljano, bilo je sámó na sebi sicer lepa stavba, grda pa je bila okolica, zakaj pred igriščem so bile ob deževji take luže, da je mogla gospoda le po deskah do njega; pozimi se je moralo celó kár zapreti zaradi snegá in blata. Voz se prédnje ni mogel zapeljati, ker je bilo pretesno. Zató so deželni stanovi sklenili, kupiti to njivo in cesto razširiti. Vicedom je dejal, da jim jo rad prepustí, ker ni dosti vredna; še pred nekaj leti je bila ledina (ein öder Ort), zató tudi v urbarji ni obtežena niti z najmanjšim davkom. Stanovi naj mu dadó le kje drugje prav toliko vredno zemljišče. Takó so mogli stanovi razširiti ozko stezo pred igriščem.

Leta 1710. pa so igrišče prodali Schellenburgu ter kupili Erbergovo hišo.

Vprašanje.

Lobanjo sem gledal na prsti —
Prekopal jo bil je grobár;
Premišljal sem dneve po vrsti,
Ki več jih ne bode nikdár.

Pozneje pri zibelki záse
Obrazek sem gledal cvetoč;
Po vrsti premišljal sem čase,
Ki dete uzrè jih некоč.

Sedaj pa mi vstaja vprašanje,
Kam bil je bridkejši pogléd:
Če v srca trpljenje nekdanje,
Če v duše bodoči trepèt!

A. Funtek.

